

Rekvirirane kože.

Zast. Filipcjavlja da je prema zaključku zastupstva od 2 rekviriranih koža, koje se dozvolom ministarstva mogu upotrebiliti za potplate redar, straži odrezao za svakog stražara po jedan par, ostala koža da je ostala još u pohrani trg. općine. — Prima se do znanja.

Nabava pisaćeg papira za 1800 K.

Zast. Filipc pita načelnika, šta je sa nabavom pisaćeg papira za trg. općinu u iznosu od 1500 K, kako to stoji u „S. L.“ čita ovaj stavak iz „Samoborskog Lista“. Pita načelnika zašto je rečen papir naručio od stranog agenta, kada postaje u Samoboru dve papirnice koje sigurno mogu udovoljiti u svakom pogledu našim potrebama. Ovi naši domaći trgovci snažaju sve naše terete pak čemu da se njih mimoizazi i podupire strana poduzeća. U drugom pak pogledu čemu da se toliko zaliha papira gomila bespotrebna, koja će više godina ležati neupotrebljena u uredu naše općine, koja nema potrebe za ovoliku zalihu papira.

Načelnik veli da je to učinio iz razloga jer svi predmeti poskupljiju, pak mu je to dalio poticaj da je od agenta tvrdke Orenstein naručio za 1800 K, ove robe. Njega da nije vodio možda vlastiti interes već dobro općine. Pak da nebi možda općina ostala bez pisaćeg materijala?

Zast. Fresi napominje da načelnik nije imao prava to naručiti bez da je to zastupstvu predložio.

Načelnik veli da je svota od 900 K proračunom dozvoljena.

Zast. Bedenčić, jest dozvoljena je svota od 900 K, ali za čitavi pisarnički materijal i za čitavu ovu godinu, ali je ova godina već na domaku. A moralo bi se pitati najprije domaće naše trgovce.

Zast. Filipc slaje se s predgovornikom da općina mora uvijek najprije obrir užeti na domaće trgovce. Općina ima svakim danom veće izdatke mora kod svake sjednice povisivati plaće raznim svojim službenicima. Ne smije se enda bacati novac za nabavu stvari koje više godina bespotrebno leže.

Zast. Kokman veli, da ako je i proračunom odobreno za pisarničke potrepštine 900 K za cijelu godinu, to se ne mora ova svota izdati već ako načelnik snade štediti i gospodariti može posve lako kod ove stvari nešto prištediti.

Zast. Filipc: Evo gosp. načelnik umjesto da se kao glavar općine i aprov. odbora brine da nabavi za naše siromašno žiteljstvo pištaricu ili kruha, kojega ovo tako teško i željno, stradajući ga već više pol godine čeka, kupuje nepotrebni papir. Ako će nam pomanjkat papira ne će nam biti tako teško kao što je uslijed pomanjkanja kruha.

Zastupstvo jednoglasno zaključuje da ovo nerudžbu papira ne priznaje i stavlja nabavljenu robu načelniku na raspolaganje.

Načelnik: Ovo znači stezanje načelnikovog rada.

Zast. Filipc: Ovo ne znači stezanje načelnikovog rada već ovo znači čuvati interes općine i ne dozvoljavati da se raznacuje općinskim dohotkom. On uostalom očekuje da je općina uslijed nemara načelnikovog u ovo kratko vrijeme što joj on na čelu stoji, veoma nazadova. Prisiljen je radi ovako lošeg gospodarenja načelnik izjaviti svjje nepovjerenje, jer vidi da on radi protiv interesu naše općine. Želi mi se da za kruhi učinimo. Čestice i potevi su nam uneseni. Nameđi su sve veći i načelnik se ne brani za naše općine i nezino gospodarenje. Sve ide uneseni. Želi mi se da

Oček: Kada smo bili g. Jugu za načelnika obvezo je sve i sva. Sada ne radi ništa. Načelnik boravi svagdje više, pogotovo u Pušti nego u Samoboru. Priklučuje se Filipcu te predlaže da se načelniku na ovom njegovom nemaru za općinsko dobro izrazi zapisički nepovjerenje, i pozove načelnik da se na časni načelnika zađe.

Zastupstvo jednoglasno izrazuje načelniku nepovjerenje.

Načelnik pozivlje zastupnike koji su za prijedlog: da se njemu izrazi nepovjerenje, da ustane.

Cijelo zastupstvo ustaje i izrazuje jednoglasno zapisičko nepovjerenje načelniku Josipu Jugu.

Razni predlozi.

Zast. Filipc kako je sa tvornicom sadre, koja je na općinskom zemljištu kraj kolodvora, a neradi već toliko godina ništa.

Zast. dr. Horvat javlja kao pravni zastupnik općine, da je tvornica pozvana da isprazni ovo općinsko zemljište. P. Što do danas to učinila nije utužena je tvornica.

Zast. Novak pošto je ova sjednica danas savršena za prečne predloge, upozoruje da je uslijed kiše ovih dana voda iz potoka Gradne na više mesta izazala te učinila mnogo štete po poljima. Obala je Gradne na mnogo mesta veoma oštetena, to se je više puta u zastupstvu raspravljalo ali popravilo se nije ništa. Predlaže da se smješta u tom pogledu nešto učini dok ne bude veća šteta.

Načelnik veli da će to stajati mnogo.

Upit na načelnika

Zastupnik Šimec pita načelnika da kakvom licem može on da i nadalje sjedi u ovom zastupstvu kao načelnik, kada mu je isto izrazilo nepovjerenje.

Načelnik veli da mu je to veoma zao. On radi i traži sve moguće za dobrobit općine, ali ne dobije nigdje ništa.

Sada pošto je riješen briga za aprovizaciju jer je umjesto njega izabran g. Kovačić, brinut će se samo za općinu, pak se nuda da će zastupstvo biti činjene zadovoljivo.

Zast. Šimec: Ovaki odgovor načelnika ne može primiti na znanje. Ja nisam položio visoke škole niti sam visoko naobražen, jer sam jednostavan obrinik, ali kada bi meni kao načelniku samo jedan zastupnik izrazil nepovjerenje smješta bi se zahvalio. Vama je čitavo zastupstvo jednoglasno izrazilo nepovjerenje a vi još ovdje sjedite?

Poziva načelnika da se na svojoj časti zahvali.

Nastaje negodovanje spram načelnika te se zastupnici dižu sa svog sjedala i ostanjuju dvoranu.

Dnevne vijestи.

Jedan od starih. Kod preddavanje općinske sjednici se zahvalio se g. Fr. Reiset na časni općinskog odbornika, jer mu više zdravje ne dozvoljava, da se bavi javnim poslovima. Zastupstvo je primilo estavnu na znanje, izabrao drugog i prošlo mutnom preko toga. U posljednjoj sjednici sjedlo se g. Gobek i predlaže zapisičku kvalifikaciju. Tako se dogodila jednom čovjeku, koji je od godine 1859. sjedio u općinskom odboru i bio još k tome 2 puta načelnikom u Samoboru!

Mi moramo ovdje dati teraza negodovanje radi neznanja i nepoštovanja, jer se tako malo čijene zasluge jednog zastupnog sugradjana.

Bivšem načelniku g. Jugu opravljamo jer on u istinu nije imao sposobnosti da sjedne na časnu stolnicu načelnika u Samoboru.

Svi poznajemo načeg starika Reisera i mi znademo za njegov poštovanji, plemeniti i patriocični rad, pak neka od nas prima najlepšu kvalifikaciju i najveće poštovanje za svoj venki i poštivanje rad. Svaki će se poštiti samoborac uvjek sjediti načelnika radu i njegovo ime ne će tako brzo ugmuti. Neću mu budit svaka čast!

„Matica Hrvatska“: Tko želi postati članom „M. H.“, mora dobiti od maja hajlige. Nove prijave prima povjerenik g. M. Knežić.

Milodari: Za kip Marije darovali su učenice: Mihela Bašić 3 K a Amica Blažen 2 K. Župni ured hvati i želi da se i drugi mogućim ugledaju u ovaj primjer maketu.

Za ploču palac Samoborcima darova je g. Vjekoslav Franek 10 K. — U istu je svrhu darova g. Josip Mataušić 10 K.

Dar. Vjekoslav Širovica sabrao je u veselju društva 52 K za siromašnu školsku djecu samoborskog. Ravnateljovo škole zahvaljuje i g. sabiraču i g. darovateljima na željom, da bi se u sličnim prilikama i drugi spominjali sirotinje školske.

U istu svrhu darova je N. N. 30 K.

Za siromašnu školsku djecu darovala je potom uprave našeg lista milosrđiva gdje. Vanda pt. Tomiša 20 K umjesto svijetla za rasvjetu grobova na dan Svetih Svetih.

Dar „Jeku“. Gosp. Vjekoslav Širovica sabrao je za našu „Jeku“ 30 K, koje darovale gospoda u veselju društva.

Javio se iz zarobljeništva. Naš samoborac Ivan Jurković, koji je dopao ruskom ratu, javio se kariolu iz Kijevske gubernije, Arsenijevski saharni zavod. Jurković pozdravlja sve prijatelje i znanice uz nadu da će ovaj rat doskora svršiti, te se on moći vratiti u svoj mihi Samobor.

Velovarce o kućnoj najamnici. Upozorju se vlasnicu kuće, da imaju va ovinice o kućnoj najamnici podajjeti do najkasnije 30. studenog o.g.

Rekviriranje zvonova Dne 13. o.m. počeo je skidanje zvonova iz tornja naše župne crkve. Ponajprije je skiduto veliko zvono a za tim ostala. — Naše je gradjenje ovaj posao pratio teškim srcem.

Samoborske novosti. Pod tim naslovom donala posljednji broj „Šimšir“ sljedeći ispravak:

U posljednjem broju našeg lista stampana su neke novice pod gornjim naslovom. Kako naknadno sazajemo a vjerodostojne strane, to su sub rosa baćene klevete na ugleđne tamođene gradjane. Naša je redakcija ne poznavajući tamođenih ptičika uvela tu suradnju dotičnog suradnika, kao šalu i u tom uvjerenju bilo je stampano.

Pošto smo sada upućeni u pravo stanje stvari, to najprije pozivamo žalimo, da su rečene novice, i ako nehotice, izazile u našem listu, pa molimo dotične uvažene gradjane, da to uzmu u obzir. — Uredništvo „Šimšir“.

Mi smo ga preštampali, da ga čitaju i oni koji inče ne čitaju „Šimšir“. Drago nam je, da je uredništvo uvidilo svoju pogrešku, a mi im preporučamo, da se u buduće bolje informiraju o samoborskim stvarima, jer uvrijedje ne mogu biti false.

Pričomočna udružna u Samoboru. U nedjelju dne 11. o. m. započelo se s upisom u Pričomočnu udružnu te se je već ilijeri broj članova novo upisao. U nedjelju 18. o. m. bit će daljnje upisivanje članova od 9—12 sati prije podne i 2—3 sata poslije podne. Isto dan u 4 sata počinje podne održati će se glavna skupština. Na ovoj skupštini treba će izabrati ravnateljovo, povjerenici i nadzorni odbor, koji će učita da vodi poslove Pričomočnica. Ako se bude izabralo ravnateljstvo u nedjelju 18. o. m. to bi se pobelo sa upisom već u nedjelju 25. o. m.

† Miroslav Trličević, općinski brijednik, umro je na 1. studenog o. g. u 31. godini života. Trličević bio je brijednik na mali općini, Vrličko, mariović i Šestak Bojana. Umro je u Boji na biljezi, gdje je trudio Hrvata za svoje mrtke bolest. — Pukoj moj dečak.

† Franjo Šarković, posjednik i govoritelj u Samoboru umro je dan 14. o. m. u 54. godini života, a sprovod će mu biti sutra dan 16. o. m. u pet 4 sata popodne — Laka mi smrća.

Samoborski list upita kaj oček? Ova je zadatak redakcije tog u pričomočnici svakog člana i taj je vodio hincu da kaže, da mi ne pribere novac. „S. L.“ pismo je stvrdio samo hincu, jer je hinc učenac, da se bude za pričomočni Samobor. Očko načeg lista bude se čuvali i početi predravot, a ne da je „kaj i da“. Redakcija je u posljednjem sjednici učinila svoju priču, a mi mu zaustavljamo, da odo u Poček i životu bude, jer se njegova hica voli „kaj i da“ zatvarati i svaki ne da više čuće.

Sa našem poštovanju. Zagrebačka pošta
biće kuće i ne će više da se za nas hrne
jer nam pošta sasvim jednom dnevno poštu
čuvalo! Sada gdje su povisili tarifu za lište
i voznu poštu, sada nam ne šalju pošte,
jer automobil ne može više dva puta na dan
doći na kolodvor. Mi opročujemo ravnateljstvu,
da kupi jedno staro klijuse i da nam
dalje našu poštu dalje, jer ovako se ne dade
raditi, a niko ne će nadoknaditi ono, što tr-
pimo radi toga nemara kod ravnateljstva po-
šte. — A da li je tko učinio korake zato, to
se treba pitati, jer je to za bivšeg načelnika
Juga bila nužnogredna stvar napredak Samobora.

Iz aprovizacije. Novo izabrani od-
bor aprovizacije našega Trgovišta započeo je
svom radom. U pretrci uzete su najvažnije
svakidane potrebe. Aprovizacija imade već
tri vagona krušnika za proleće. Poskrbit će
se za jedan ili dva vagona graha (pasulja),
bradno, kukuruz, mašč, posje itd. Od općin-
stva se očekuje, da u svakom pogledu bude
ustupljivo i da razborito raspolaže osim što
dobiva, budući da aprovizacija ne će moći
dobiti toliko svega, koliko bi nam bio potreban. Ovi
vremena do vremena bit će općinstvo oba-
vjesteno o djelovanju aprovizacije.

Raspisava za raspisac tacivarine
**III. razreda za godinu 1917. novosad-
skim porezovačnicima održat će se na** 16.
studenoga o. g. u 9 sati prije podne, u zgradi
kr. županijske oblasti d Zagrebu, Županijsku
ulicu, raspolazno soba broj 1.

Obraćaj priučnik za Srbiju. C. i
kr. guvernerska tiskara u Beogradu predaje
drugo izdanje priučnika srpskog obraznog
prava i zaslučujućih dijelova Trgovackog i
drugih srpskih zakona, napose o zaštitnim
bilješkama i uzorcima sa naredbama c. i kr.
vojnog generalnog guvernerstva za Srbiju.
Tačni priučnik bit će neophodno nužno po-
magalo za svaku domaću tvrtku, koja radi
ili će raditi sa Srbijom, te mu cijena iznosi:
K 5. Preplate prima trgovacka i obrtnička
komora u Zagrebu.

Provala potoka „Gradne“. Na 11.
o. m. već kasno pod vecer, stala se voda
u „Gradni“ naglo da se u noći već
tako visoko digla da je provala iz korita.
Ima već nekoliko godina, da toga nije bilo
i mi smo zaboravili na one neprestane po-
plave. Voda je provala na više mesta, nu-
šteta učinila najviše vrtovima u Gajevoj ulici
gdje je razderala obalu, svom silom provala
u zemljišta i vrlove gdje se nalazio još dosta
povrća. Šteta je znatne. Pita se, dali se to
moglo zaprijeći? Velimo da ta nešteća nije
trebala biti, da su naši milinari pravodobno
otvorili svoje splavnice. Ovdje je opet po-
sredi ona stara indolencija naših milinara
jer neće nikada kod veće vode otvarati
svoje splavnice, već čekaju uvjek zadnji čas.
Ima jedna straga maredba vlade i to baš
radi Samobora čini se n od god 900 ili 901
na tu su maredbu milinari zaboravili, a mi
upozoravamo naše poglavarstvo, da opet
staže na svjetlo fašadu kom maredbom, nebili
moguće naši gospodari opet otvoriti oči. Voda
je bila i na vige i provala u dvorišta i to
bez glavnog kanala. Međutome što je bio tako
prekrasan i otvorio mi kanal, koji se kod ve-
like vode otvarati mogao, je tako samo
stalo. Ova opštinska kanaš, koja ne može
svakodnevno biti u vodi, već voda pomaže
milinari poglavarstvo ne rušiti vodoje u
„Gradni“ na to je bila naredba. Ono što
se dogodilo u Gajevoj ulici jest krenutina
milinara ušao ušao ušao ušao, jer je kroz crno
jelo bilo dobro vremeno te popraviti ova
prekrasan oblik. Ne bilo ušao ušao ušao
nije mogao, te ušao ušao ušao ušao ušao
Vod je u kanal bio kad je bio, da
se prekrasan ušao ušao ušao ušao ušao.

Zvono na odslasku.

I zvono na odslasku, raspisac stoji stope,
Zvono na odslasku, da može
za optužbu jednog lopata jednog voda
S vlasti stope i ko da zove i tako
Ja, zvono na odslasku, da može, te zvono i tako
Pozivaju Vas županju da zove i tako
A Vas mi zvono jednog lopata, a Vas županju zove i tako.

A isto tako vas zvalo ko otac djece svoju
Na veliki blagdan i radošne zgodne,
Da k srećanom saborete se poj —
Jest, tako je bilo dušo, dragi rođe.

A sad će drugu, svetu dužnost vrati poč,
Zrtvovat se za milu otadžbinu!
Vi molite se dote dan i noć,
Da ovi težki dani sretno minu!

Na rastanku tad zazuči još jedan krepki mah:
To bješe pozdrav zvona, njegov zadnji dah.

H. O.

PROSVJETA.

Savremenik. Ova jedna i ugledna
književna revija donje je u rujanskom broju
članak predsjednika Jugoslavenske Akademije
Dr. T. Maretića: Misli o naučnom radu, koji
je pobudio ne malu senzaciju u našem knji-
ževničkom i umjetničkom svijetu. Isti je bio
„namjenjen J. A. na početku druge polovine
prvoga joj vijeka, te je imao biti izrečen na
proslavi pedesete obilježnice otvorena Aka-
demije.

No ne radi „ilijske pripeke“, već si-
gurno radi nezavremenih misli g. predsjed-
nika izostala je ta beseda na samoj prosli-
vi.

Koje li čudo? Evo u kratko njegove
filozofije i još čudnijih zaključaka:

„Kad se kod čovjeka zamire njegova
tjedna potreba, onda se on počinje zani-
mati za pojave prirodne i dubine“. Proti-
tajte biografije najvećih naučnjaka osvjeđo-
čit će se baš o protivnom: od u glado-
vanju i odričanju tjelesnih potreba zapalio
se u njih prometočki oganj misli, dakle ne
u času sloboda i tjelesnog zadovoljstva. Od-
mah iza toga iznaša autor misao, da je hono-
rar kriv književnoj hiperprodukciji, i kad se
taj ukine, „nastat će za književnost zlatno
doba“.

„Divne li filozofije i još čudnijega li
zaključka o honorarima s obzirom na takovu
filozofiju!“ kriče Dr. D. P. u „Hrv. Njivi“,
dok ga Dr. M. Lisićar pobija stvarnim pri-
mjerima iz povijesti.

Iza spomenutoga ardi se Maretić na
književnike, koji se zaštuju i za patriotizam
teretići svojom hiperprodukcijom naučnu li-
teraturu. Ovdje mu dolazi na um debela
knjižurina od preko hiljadu strana o Samo-
boru: tu da je našpano s brda i s dola
sve i svašta, što je pisanu na um palo itd. .

Dakle na bogato folklorsko djelo g.
Langa, koje je nastalo dugogodišnjim i te-
škim radom, obara se niko drugi, već sam
predsjednik akademije! Dosada jedini u tolikom
mizu priznanja i pohvata! E! ali gos-
podin predsjednik tvrdi, da se takova stvar
dade napisati na deset stranica. Šteta, što
nije za taj recept znao gosp. Lang, pak bi
si pristadio mnogo muke i rada, a ujedno
bi si stekao pohvatu samoga predsjednika
Akademije.

Medutim o djelu gosp. Langa pojavno
se izražiće za to pozvani stručnjaci, a članak
i nezavremene misli gosp. Maretića zbac će
svi pravi književnici (sa sitoga troba) kao
članci u „Hrv. Njivi“ i „Beogradskim novi-
mama“, a koje li orče se našu naučnu knji-
ževnost i njezin ogled, da je to isto učinio
u njime i državni odvjetnik!

Dođei tu dođei sveti Mihal. . .

Ne znam da „tu dođei“ nego ja i dođe,
Dodata je i dođe sam dobro „kapilice“, ali
sam nije dođe sam, što već tako dugo i
bolje želim, nije želim dođe nego... .

Dodata je opet, dodate je kao svake go-
dine ukratko znamenitost da se rekreje
„njemalac“ kolobac, ali nije dodate obaj
starinski „njemalac“ sv. Mihal, nego i opet
starinski „njemalac“ sv. Mihal. . .

I daš niko & prije ovakvog zamolio, tog
njemalca znamenitost oslikao „po domaći“, dok
nije mi tako željio nego i bilo uželeno, da
je željna njegova štamperija „njemalac“ gospodin
čovječić tek vrećec „Nebentuchschaff“ gospodin
čovječić, dok mi je stihov „Gavrilo“ poslao vagon
čovječić, a s tim mislaška za željou, daš i
prevak posla, . .

Uvažimo li ovi okolnosti, biće nam
jasno, da taj posao zadržaje njemu i njegovom
poslovnom drugu sv. Petru (glavaru nebeske
Passkontrole) i previše posla, a da bi dospio
obavljati „kak negda“ protektorat nad ber-
bum. . .

Berba . . . brajne „hrvatsko brajne“. Bože moj, koliko poezije ima u tim riječima . . . Koliko čara, koliko miline, koliko sreća koncentrirano je u toj jednoj jednoj riječi: „brajne“. Kakove miline i drage uspomene i misli nas obuzimaju kad se sjetimo tog dra-
gog našeg „brajna“.

U duhu vidimo marijive „braće“ i „lu-
šne braćice“ sa škafovima, benta, „pipci-
ma“ („kebama“ „šklocama“) i kako li se sve
ne zove taj dražesni domaći „Federmesser“, čujemo škripanje i pucanje preči, skladni
zvuk čuvstvenih naših narodnih pjesama, osjećamo prijatni miris vinskog gulašica i
slatki okus mošta . . . dočaravamo si zalaz
jesenjeg sunca, jašno čujemo, kako se udu-
ljenja pjesma srećnih „braća“ mijes. s toplim
mekhim i punim zvukom našega i samo na-
šega „velikega“ zvona, a milu tu glazbu dis-
kretno prati onaj mili i slatki „čra, bel,“ u
usprkos svoje monotonosti i jednostavnosti
najlepša pjesma jeseni, ta divna „mužika“
berbe. . .

To bi u krupnim crtama bilo „brajne“, naše hrvatsko, samoborsko brajne. . .

Sjećam se riječi jednog našeg čovjeka,
koji je mjesec dana nakon smrti našeg ni-
kada zaboravljenog doktora Emice uzdahn-
uo: „Sto let ga vre mi“. Time je htio opisati
onu prazninu, koja je nastala njegovom
smrću tako, da nam se je ono mjesec dana
činilo stojećem . . .

„Sto let ga vre mi“ uzdahnut je mnogi
i mnogi domorodec, sjetivši se nekadašnjeg
spredratnog brajna“. I u ove tri godine
bile su berba, ali im je manjkala ona po-
litika natruha, ona veselost, koja berbu čini
„brajnom“ „jezero a ne samo sto let ni vre
bilo domaćega brajna“. A i kako bi. — Dva
na naša gospoljubljivost stegnuta je čitavom
zbirkom raznih krušnih, brašnenih, sladornih,
maslinih (kad bi barem bile masline) i raznih
drugih karata, veselo raspoloženje naših „pur-
gara“ ugubeno je brigom za život i zdravlje
milih i dragih, brigom za kruh naš svagdanju.

Nije dakle ni čudo, ako su prije dobro-
dušna i od blaženstva široka lica naših „ješica“
pokrili duboki nabori, ako je maničnu brigu
za „žmabno ješo“ zamijenila teška skrb za
život sina, unuka, zeta, nije čudo ako se iz
grudiju žena i „pucc“ izvrši omjesto vesele
pjesmice turubna i čeznutljiva pjesma i du-
boki uzdah za milimi mužem i dragim „deč-
kom.“ A naši „dečki“? I „tepci“ (ovo im
ime sad zbilja „pače“ jer ih ima po čitavom
svijetu.) Pucaju . . . pucaju još bolje nego
„negda“ kad su bili „braći“, da — pucaju, ali
ne od radoći i veselja onako „v luhi“, ne-
ne pucaju „v brajnu“ ne pucaju „z cirkve-
nih muškarov“ nego iz „svetuvadzigerov“
mađarskegeverov i što ti ja znam, kako se sve
zovu te moderne stražila.

I dok se jeka njihove pučnjeva razli-
ječe čitavim svijetom, misliš mi te je osim
malim „hisom“, gdje njihovi mili i dragi
misli, puno misle na svoje „dečke“.

A oni tepci „oplećaju“ gulač-konservu i
zalivaju je s čušom k. u. k. espressolure
(vino koje „ješuju“ vojnici) nadoknadjujući si
time „vinski gulač“ i „mosi rezanc“. Bole
moj, ta živimo u doba raznih Ernesta . . .

Pa kad se uz te ratne postasice sjete
doma, te menadžnadsive dražesni, kad se
sjete „brajne“ pustoprašnog veselja, vine
im se iz grudiju pjesma češnje, koja ih barem
na čas trgne iz one neugodne neizvje-
nosti, što će im donijeti budućnost. Dalje će
im donijeti topli zagrijati mili i dragi, bije-
stave medalju ili čedno mjesence na grobiju
sobih junaka . . .

A oni čestaju . . . Čekaju i pitaju se
... može mi dobro Bogu, da li sv. Mihal
čuvanje „k Mih“ zajedno s njima u dragom
srčem, čuvaju život civila,

Refrain: Spilsko

Prodaje se

čvor, 2 novaja i 4 tolice širovih i 100 dobara
uskršća. — Počnite s upravi našeg Habsa,

Dobrodolj dražba.

Dne 18. studenoga t. g. u 4 sata popodne prodavat će se posjed u Samoboru zvan Zagrebčica, sastojeći se iz jednokatne kuće, pivnice Štale, dvorišta, bašće i oranice u ukupnoj površini od 2 rali 184 č. hv.

Kuća kao i cijeli posjed nalazi se na glavnoj cesti tik uz samoborski kolodvor, te je prikladna za vodjenje gospodarstva odnosno za svaku vrstu industrije. Kuća i gospodarske zgrade nalaze u dobrom stanju. — Sastanak na licu mesta Zagrebačka ulica 4

Dne 25. studenog u 2 sata popodne, prodavat će se parcelarno livada „Trebeš“ u Kladju, vlastnost g. Pavla bar. Leppela u površini od 10 rali.

Traži se pazikuća

za Samobor, užnjeni par, po mogućnosti bez djece. — Stan donje bespišten — Poblje Livadčeva ulica nr. 18

Prodaje se gramofon

posve dobar sa 20 plinčica, i posebne koncertne cilire. — Upitati u upravi našeg lista.

Kupujem staro zlato

srebro i zlato platino sa 10 K za gram.

Ivan Hubalek
urar i dragulja u Samoboru.

Očitojanje.

Svojevremeno objedio sam pred sudom g. Josipa Hauka, glavara željezničke postaje u Samoboru, pa su te objedne potpunoma bestemeljno, to želim, da sam ih izustro i time uvrijedio g. glavara postaje.

Tomo Marović.

Rendez-vous Samoborac u Zagrebu.

Svratiste

č, bodačkom rogu

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo. preporučuje svojim cijenjenim gostima F Horvat svratistar.

Darujte

za ploču pažljih samoboraca.

Izvolite pogledati izloge.

Najprikladniji darovi
za svaku žgodu!

IVAN HUBALEK

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

urar i
draguljar

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Veliči skladiste fine svile, fantastične tkanine po najnovijem stilu, engleskih tkanina za košulje, flance za bluze i tučne haljine te razne pedesete i berbende.

Uzorek kao i poslijka preko K 20 — Saljemo franko.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Veliči skladiste pamučne i plitvane robe, stolnog rublja, garniture za kava, vesele garniture za krevete i pokrivače od flance, negova, navješa i tkanina za poklopcove.

Najbolji cigaretni papir sadalnosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju nekodljiv.

— Dobije se svuda. —

Prva hrv. tvornica cigaretognog papira
U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegante kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku žgodu čaše:

Čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čašice u narodnom stilu.

Nippes figure iz glasovitih tvornica. Električne i petroli. svjetiljke i lampice.

Specjalne skladiste za bakterioli. I staklene posude.

Staklene sa odpremu deđerku u propisno drvenim kutijama.

Vlasnik, izdavač i štamper: Blažko Šebek.

Odgovorna redakcija: Miroslav Šebek